

delige Vending, som Forholdet mellem Royal Mail Selskabets Dokkompagni og Koncessionssøgerne har taget, varsler om en fuldstændig venskabelig Forstaaelse med Hensyn til det nuværende Dokkompagnis Flydedok. Alt dette fører til, at man kan ønske ikke at stramme Bestemmelserne saa stærkt, som før har været Tilfældet, men har givet dem videre Rammer og har givet en større Frihed indenfor disse Rammer. Det var en Ændring, som ønskedes fra Koncessionssøgenes Side, og dette har igen lagt det ret naturligt for mig at faa en Indrømmelse fra Koncessionssøgerne med Hensyn til Reservefondens Stilling i det Tilfælde, at Udløsning sker paa et Tidspunkt, hvor det er Koncessionssøgerne og ikke et Aktieselskab, der er i Besiddelse af Koncessionen, nemlig den, at den yderligere Erstatning udover Anlægsværdien, som Koncessionssøgerne ved Udløsningen kunne forlange, den Erstatning, der skal godtgøre dem for, at Udbyttet i et vist Antal Aar ikke har naaet en vis Størrelse, skal afholdes saa langt, som det er muligt, af den opsparede Reservefond, og først naar der ikke er mere der, skal Erstatningen suppleres af de offentlige Kasser. Denne Indrømmelse have Koncessionssøgerne altsaa ydet, og jeg har medvirket dertil, idet det var mig meget magtpaaliggende at samle den størst mulige Stemning for dette Forslag og den størst mulige Tilslutning dertil.

Jeg har endvidere udtalt i det andet Ting, at efter almindelige Fortolkningsgrundsætninger maa Forholdet være, at for saa vidt det er Koncessionssøgerne, der ved Udløsningen ere i Besiddelse af Foretagendet, følger Reservefonden den udløste, og for saa vidt Foretagendet er gaaet over til et Aktieselskab, og det er Aktierne, der udløses, følger Reservefonden Udløseren. Jeg har endvidere sagt i Landstinget, at naar der staaar i Koncessionen, at denne først faar egentlig Gyldighed, naar der er udført et Afsnit af Foretagendet, der svarer til det paa Planen angivne Afsnit A, vil jeg, efter at det ikke længere er fastslaaet ved Koncessionen, at Dokken skal være en fast Dok og ligge paa Afsnit A, betragte Forholdet saaledes, at for at det skal kunne være et Anlæg, der svarer til det paa Afsnit A angivne, maa det indeholde et virkelig tidssvarende Dokanlæg, og ved tidssvarende Dokanlæg har jeg i Landstinget sagt, og jeg gentager det her, forstaaer jeg et saadant Dokanlæg, et eller flere, som ere i Stånd til at til-

fredsstille den moderne transatlantiske Skibsfarts Krav. Endvidere har jeg udtalt, at jeg vil gøre alt, hvad der staaar i min Magt ved Udførelsen af Koncessionen og ved den Medvirken, som Regeringen nødvendig maa yde paa forskellige Punkter, for Udførelsen af Koncessionens videre Bestemmelser, for at ikke alene — hvad der er givet Garantier for i selve Koncessionen — Hovedselskabet, men ogsaa Datterselskaberne, der overtage de enkelte Virksomheder, som omfattes af Koncessionen, faa en saa national dansk Karakter som muligt. Imidlertid mener jeg, at en Udtalelse som denne eller en Udtalelse, som ogsaa er falden fra mig i Landstinget, nemlig at jeg selvfølgelig vil benytte den Myndighed, Finansministeriet sidder inde med, for at paase, at der ikke finder Udvidning af Aktierne Sted eller andre Ting, hvorved Statens Interesser økonomisk og lignende blive tilsidesatte, ikke staaar i nogen som helst Modsetning til, hvad der er udtalt herved i dette Ting, tværtimod. Jeg har gentagne Gange udtalt lignende Ting i dette Ting, og det ligger næsten i Sagens Natur, at en dansk Regering maa paase disse Forhold.

Alt i alt takker jeg for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og jeg takker ogsaa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), fordi han har ladet forskellige af de Krav, han paa sine Partifællers Vegne oprindelig opstillede, falde, og fordi han føler sig tilfreds med de Indrømmelser, han i Virkeligheden har modtaget, baade under Forhandlingen her nede i Folketinget — og det er efter min Mening de vigtigste —, og den Indrømmelse, der ligger i Lovforslagets nuværende Form.

Jeg glæder mig over, at Lovforslaget nu er blevet vedtaget med saa overvældende Flertal i det andet Ting, og ogsaa over, at det har Udsigt til at forlade dette Ting støttet af et betydeligt Flertal. Jeg mener nemlig, at Planen og den Kreds af Koncessionssøgere, som har erklæret sig villig til at gøre en saa betydelig Indsats til det almene Vel og for Øernes Opkomst, i høj Grad fortjene den betydningsfulde Paaskønnelse, som ligger i, at Lovforslaget bliver vedtaget af begge Rigsdagens Ting med noget, der vel ikke er Enstemmighed, men i alt Fald nærmer sig dertil. Jeg skal gentage, at jeg her lægger Vægt paa, at ogsaa det socialdemokratiske Parti, der vil stemme imod Forslaget, ved dets Ordfører har udtalt en varm Anerkendelse af Koncessionssøgenes Virksomhed